

mindre have Noget herimod at erindre, som en saadan Forskrift efter sammes Anskuelse ligger i Bestemmelserne i den tidligere § 243, hvilket vil findes nærmere udviklet i Motiverne til det tidligere Udkast, medens der dog ikke kan være Noget imod, at optage en udtrykkelig Forskrift i denne Retning i den heromhandlede Paragraf.

Ministeriet er enigt i, at Spørgsmaal til den Anklagede, om han har Noget at tilføje eller forklare, passende kunne fremsættes til ham hvad enten han har Erindringer mod tidligere Forklaringer eller ikke, og § 177 i nærværende Udkast er derfor affattet i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag til den tidligere § 187. Man finder heller ikke Noget at erindre imod, at det kun gjøres til Pligt for dem, der have foretaget en Husunderfølgelse, at møde som Vidner under Hovedforhandlingen, naar Anklager eller Forsvarer fordrer Saadant, da der formentlig Intet kan være at indvende imod, at Forretningen fremlægges som Bevismiddel, naar Ingen har nogen Erindring at fremsætte i Anledning af samme, og § 192 i nærværende Udkast er derfor affattet i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag.

I Genhold til de af Udvalget fremhævede Betragtninger maa ogsaa Ministeriet ansee det hensigtsmæssigt, at Anklageren erholder Ret til at udtale sig paany efter endt Bevisførelse, naar denne Ret, som af Udvalget foreslaaet, begrænses til at fremsføre de Bemærkninger, hvortil Udsaldet af Bevisførelsen giver Anledning, og er det Fornødne herom i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag optaget i nærværende Udkast § 197.

Ministeriet finder Intet at erindre imod, at det, naar en Sag udsættes, efterat Bevisførelsen er begyndt, (den tidligere § 212) overlades Formanden at bestemme, om Forhandlingen ved Sagens Foretagelse paany skal begynde forfra eller kan fortsættes, og det maa indrømmes, at enhver Tidsfrist er mere eller mindre vilkaarlig. Ligeledes har Man fundet at burde affatte den første Del af § 203 (tidligere § 213) efter Udvalgets Forslag, der maa indrømmes at gjengive Meningen af Bestemmelsen mere udtømmende og korrekt. Der-

imod har Ministeriet ikke kunnet tiltræde Udvalgets Forslag om, at den sidste Del af den tidligere § 213 skulde udgaae eller det dermed i Forbindelse staaende Forslag om Udeladelse af 2det Ledts sidste Punktum i den tidligere § 214. Grunden til, at disse Bestemmelser ere optagne i det tidligere Udkast er angiven i Motiverne til samme, nemlig at Formandens Optegnelser skulde kunne tjene til Bevis for Punkter, der ere fremkomne under Hovedforhandlingen, men ikke optagne i Tingbogen. Formandens Optegnelser danne saaledes et væsentligt Supplement til Tingbogen, hvorfor de ogsaa vedlægges denne; de vilde i mange Tilfælde være nødvendige for Høiesteret, til Bedømmelse af Anker, der gaae ud paa, at Lovens Forskrifter ere tilfidesatte under Sagens Behandling, og det sees ikke, hvad Man skulde kunde sætte istedetfor disse Optegnelser. Udvalget har bemærket, at Man her har optaget i Loven det, der praktisk har udviklet sig i England, men mener, at dette neppe vil være heldigt, idet der derved gives disse Optegnelser, der dog altid maa bevare et mere privat Præg, en legal Betydning, som de ikke vel kunne have, med mindre Formanden har en sjelden Færdighed i at tage saadanne Optegnelser, og Udvalget har derhos ment, at det let vilde forvirre Formanden i Opfattelsen af den hele Sag, naar han ordret skulde optegne. Udvalget har derfor troet, at Man bør lade hele dette Forhold udvikle sig praktisk i Tillid til, at samvittighedsfulde Dommere vilde handle forsvarligt, hver efter sin Individualitet, og at Man i alt Fald bør have nogen Erfaring for sig, forinden Bestemmelse om Optegnelsernes legale Betydning gives.

Ministeriet deler nu vistnok Udvalgets Tillid til, at samvittighedsfulde Dommere vilde handle forsvarligt, og paatvivler heller ikke, at Formanden, ogsaa uden nogen udtrykkelig Lovbestemmelse herom, vil gjøre Optegnelser til eget Brug, som kunne være tilstrækkelige til at give hans Fremstilling af Sagen for Nævningerne det rette Indhold, men ligesom Man har fundet Anledning til i Loven at give udtrykkelige Forskrifter til Veiledning i Henseende til den nævnte Fremstillings Indhold, saaledes turde